

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.032/2025/5.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe, ügyintéző: dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Tompa Tamás kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (21. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott ítélet:	Győri Törvényszék 6.K.700.379/2024/20. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 35.000 (harmincötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a helységi Rendőrkapitányság Osztály1 Alosztály1 állományában nyomozó, majd 2021. decemberétől főnyomozó beosztásban teljesített szolgálatot. A helységi Rendőrkapitányság szervezeti felépítése – az Ügyrend szerint eltérő hatáskörökkel

– elválasztja a Bűnügyi és a Vizsgálati Osztályt. A felperes releváns munkaköri leírása tartalmazta, hogy a bűnügyi szolgálati ág tevékenységi körébe tartozó feladatokat a hatályos jogszabályok és közjogi szervezetszabályozó eszközökben meghatározottak szerint ellátja. A felperes 2021. február 1.- 2024. február 29-ig terjedő időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) a kinevezése szerinti nyomozó (főnyomozó) beosztása ellátása mellett rendszeresen végzett napi szolgálatteljesítési ideje kb. 25%-ában vizsgálói feladatokat, elsősorban az igazságszolgáltatás, illetve közbizalom elleni büntetőügyekben eljár az ismeretlen elkövető felderítésére irányuló nyomozásokban és a gyanúsítás közlését követő eljárási cselekményekben is. Az emiatt benyújtott szolgálati panaszát az alperes vezetője határozatszám1 számú határozatával elutasította.

A felperes keresete

[2] A felperes a keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a perbeli időszakra (összesen 37 hónapra) 1.430.050 forint, a rendvédelmi illetményalap 100 %-ának megfelelő megbízási díj és törvényes késedelmi kamata megfizetésére. Keresetének jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontját és (5) bekezdését jelölte meg. Állította, hogy a nyomozói és a vizsgálói feladatkör eltérő beosztásokat eredményez, amit a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr.) 2. számú melléklete alátámaszt. Hivatkozása szerint szolgálatteljesítési ideje jelentős részében és nem eseti jelleggel látta el a vizsgálói feladatot.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[3] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.430.050 forint megbízási díjat és törvényes késedelmi kamatát. A perben azt vizsgálta, hogy a felperes ellátott-e olyan, a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkört (vizsgáló), amely többletfeladatnak minősült, és a feladatellátás jelentős többletmunkát jelentett-e. Megállapította, hogy a nyomozó/főnyomozó és vizsgálói beosztás – melyeket a BMr. 2. számú melléklete külön beosztásként nevesít – akkor is elkülönült beosztások, ha az adott szervezeti elemnél nincs rendszeresítve elkülönült vizsgálati osztály/vizsgálói státusz. A BMr-ben meghatározott beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, azonban a különböző beosztásokhoz tartozó feladatokat nem bővítheti akként, hogy a munkaköri leírásban más munkakörbe tartozó feladatokat is meghatároz. A felperes munkaköri leírását nem lehet úgy értelmezni, hogy a munkakörébe tartozó alapfeladatként köteles lenne ellátni a nyomozati és a vizsgálati feladatokat; ezen értelmezés a munkakör kereteinek túllépését, illetve kiüresítését jelentené. A bizonyítékok egyenkénti és összességében történő értékelése alapján (különösen a felperes előadása, tanú1, tanú2 és tanú3 tanúk vallomásai mérlegelése alapján) úgy ítélte meg, hogy a felperes a vizsgálói többletfeladatokat rendszeresen, nem eseti jelleggel, szolgálati idejének jelentős részében, a legtöbb szolgálata során ellátta, amelyért a Hszt. 71. § (1) bekezdés c)

pontja alapján megbízási díjra jogosult. A többletfeladatok mértéke tekintetében rögzítette, hogy a felperesi és alperesi kimutatásokból kétséget kizáróan nem lehetett megállapítani, hogy pontosan milyen mértékű volt a feladatellátás terjedelme; sem a vizsgálattal érintett ügyek száma, sem a vizsgálathoz kapcsolódó iratok előállítása pontos arányt a többletmunka terhére érintően nem szolgáltat. A felek nyilatkozatai és a beszerzett bizonyítékok alapján a többletmunka-terhe 10-40 % között mozog, amit valamennyi körülmény mérlegelésével a felperes teljes munkaidejének, feladatainak 25 %-os mértékében fogadott el, melyet jelentősnek tekintett, mivel a felperes munkaköri alapfeladataihoz képest további munkaterhet jelentett, mely alapján a megbízási díj 100 %-os mértékét nem találta eltúlzottnak.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[4] A felperes a fellebbezésében elsődlegesen az ítélet megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását, másodlagosan a megbízási díj mértékének az illetményalap 50 %-ában megállapítását (37 hónapra 715.025 forint) kérte. Állította, hogy a megbízási díj jogalapja körében a törvényszék megsértette a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját, 13. § (1) bekezdését, a BMr. 1. § a) pontját, a Hszt. 352. § d) pont 1. alpontját, a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 12. § (2) bekezdését, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat 3. § (1) és (2) bekezdését, a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontját, 163. § (5) bekezdését, a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 6:48. §-át és téves jogértelmezéssel, a bizonyítékok helytelen mérlegelésével okszerűtlenül értékelte a megállapított tényállással összefüggésben a Hszt. 71. § (5) bekezdését is, miként az alperesi kimutatást figyelmen kívül hagyva és az eltérő tanúvallomásokot nem kellő alapossággal értékelve olyan hónapokra is megállapított megbízási díjat, amikor munkavégzés nem, vagy csak eseti jelleggel történt. A felperes nem más beosztáshoz tartozó feladatokat látott el, hanem a munkaköri leírásában pontosan megjelölt, a rendőrség működési rendjére vonatkozó jogszabályokban rögzített rendőri alapfeladatokat teljesítette. Az Rtv. 1. § (2) bekezdése szerinti alapfeladatok bünyügyi szolgálati ágon belüli ellátása a Hszt. 71. § és 102. §-ok egyidejű jogalkalmazását kizárják. A felperest a 2023. február 1-jét követő időszakra sem illetheti meg megbízási díj, mert a rendes szolgálati idején belül látott el az őt foglalkoztató szervezeti egység feladatkörén belül meghatározott szolgálati feladatokat, melyért ellentételezésre a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja alapján nem jogosult. tanú1 és tanú2 tanúk egybehangzó vallomása alapján a felperes a perbeli időszakban 10 %-os (eseti jellegű) munkát végzett, annak jelentős többletmunkaként értékelése elfogadhatatlan. Másodlagos fellebbezési kérelme alátámasztására előadta, hogy a törvényszék által megállapított 100 %-os megbízási díj a munkavégzés arányainak tükrében eltúlzott.

[5] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

Állította, hogy a fellebbezés az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kifejezetten nem, csupán annak jogi értékelését vitatta. Az alperes megalapozatlanul és jogi tévedéssel hivatkozott a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjára, a bünyügyi szolgálati ágon belüli további tagozódás hiányára, az Rtv. rendelkezéseire és az eredeti beosztáshoz kapcsolódó hivatások pótlékra. A megbízási díj mértéke kapcsán a többletfeladatok körében megállapított tényállást az alperes ugyan vitássá tette, de ezzel összefüggésben eljárási jogszabálysértést nem jelölt meg.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[6] A fellebbezés alaptalan.

[7] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül.

[8] A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatokor az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes a fellebbezésében eljárási jogszabálysértést nem jelölt, az elsőfokú bíróság ténymegállapításait és bizonyítékértékelését konkrét (a bizonyítás eredményének értékelésével összefüggő) jogszabálysértésre hivatkozással nem támadta, a tényállás jogi értékelése vitatása és az összepszerűséget befolyásoló mérlegelés megalapozatlansága tekintetében eljárási jogszabálysértést nem állított, kizárólag az elsőfokú ítélet téves értelmezésére alapított, a jogalapot és az összepszerűséget egyaránt érintő anyagi jogi megállapításainak felülbírálatát kérte, ezért - a Kp. 99. § (1) bekezdésére, 100. § (2) bekezdés b) pontjára és 104. § (1) bekezdésére figyelemmel - az ítéltábla e körben nem vizsgálódhatott, mivel a fellebbezésnek nem volt olyan eljárási jogszabálysértésre hivatkozása, amelyeket a másodfokú bíróság összevethetett volna az ítéleti indokolással. Így a fellebbezés korlátaira tekintettel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és bizonyítékértékelés mellett a másodfokú bíróság kizárólag azt vizsgálhatta, hogy az elsőfokú ítélet a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontjába és (5) bekezdésébe ütközött-e.

[9] A nem támadott tényállás, bizonyítékértékelés és mérlegelés mellett a jogorvoslati eljárás szabta keretek között a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helytállónan indult ki a felperes előadása, a tanúk vallomása és az ügyiratlista adatartalma alapján abból, hogy a büntetőeljárás kapcsán a felperesnek nyomozói és vizsgálati jellegű feladatai egyaránt voltak, melyeket a pertárgyi időszakban folyamatosan, rendszeresen visszatérően ellátott.

[10] Az elsőfokú bíróság helytállónan rögzítette, hogy az alperes az állománytábla, illetőleg az adott szervezeti egységben rendszeresített beosztások alapulvételével határozhatta meg az állomány tagjainak feladatait, így a felperes kinevezéséből és beosztásából kellett kiindulnia. A felperes esetében a beosztásához tartozó feladatkör a nyomozói feladatkör volt, vizsgálói feladatait beosztáson kívüli tevékenységként, többletfeladatként kellett értékelni. A munkáltató csak az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni: ez a felperes esetében a nyomozó beosztás volt, még akkor is, ha az Rtv. és a felhatalmazása alapján kiadott Szolgálati Szabályzat alapján a Rendőrség feladatai ellátását nem lehet tovább bontani a bűnügyi szolgálati ágon belül.

[11] A Hszt. 2. § 25. pontja szerint szolgálati beosztásnak az állománytáblázatban rendszeresített, a hivatásos állomány tagjával betölthető munkakör minősül. A BMr. 2. § (1) bekezdés b) pontja alapján az állománytáblázat tartalmazza - egyebek mellett - a szervezeti egység felépítésének megfelelően szervezeti elemekre bontva az egyes szervezeti elemekhez tartozó rendszeresített szolgálati beosztások megnevezését. Tekintettel arra, hogy a BMr. 2. számú mellékletében külön szerepel a vizsgálói és külön a nyomozói beosztás, az alperes a nyomozói munkaköri leírás tartalmának meghatározása során nem moshatta volna össze a két

eltérő beosztás feladatait akként, hogy a nyomozói munkaköri leírásban szerepelteti - speciális munkaköri feladatként - lényegében a vizsgálói beosztáshoz tartozó feladatokat a bűnügyi szolgálati ág részeként. A nyomozás eljárási folyamatában közreműködő nyomozó és a vizsgáló munkaköri feladatai között éles határ ugyan nem állapítható meg, azonban a vizsgáló és a nyomozó feladatai egymástól alapvetően elhatárolhatók. Ha a hivatásos állomány szolgálati jogviszonyban álló tagja tartósan a beosztásához nem tartozó feladatot lát el, többletdíjazásra jogosult, amelynek mértékét a Hszt. 71. § (5) bekezdésében foglalt korlátozásokon belül lehet megállapítani. Az elsőfokú bíróság a peradatok alapján helytállóan állapította meg a nyomozó és a vizsgáló beosztás eltérő jellegét, azt, hogy a felperes a vizsgálói többletfeladatokat folyamatosan, rendszeresen visszatérően ellátta a perbeli időszakban. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti esetben a megbízási díj iránti igény jogalapjának megítéléséhez nem szükséges a harminc napos egybefüggő helyettesítés megléte, miként a Hszt. 71. § (6) bekezdésének alkalmazása tekintetében sem. Ez a szabály mindössze annyit tartalmaz, hogy a megbízási díj a harminc napot meghaladó megbízás esetén visszamenőleg, a megbízás első napjától jár, amelyből nem vonható le az a következtetés, hogy a megbízási díj kifizetését a jogalkotó csak a folyamatos, 30 napot meghaladó megbízás esetén tette kötelezővé, ezért önmagában a teljes perbeli időszak relációjában nem foghatott helyt fellebbezés azon érve sem, hogy a megbízási díj olyan hónapokra is megállapításra került, amikor az alperesi kimutatás szerint munkavégzés nem történt. Mindazonáltal a nyomozó és a vizsgálói feladatok megoszlása tekintetében az alperesi és a felperesi ügyiratlista alkalmasságát az elsőfokú bíróság kizárta, és a bizonyítékok értékelése körében tett megállapítását, hogy sem a vizsgálattal érintett ügyek száma, sem a vizsgálathoz kapcsolódó iratok előállítása pontos arányt a többletmunka terhére vonatkozóan nem szolgáltat, eljárási jogszabálysértés megjelölése hiányában az ítéltábla nem vizsgálhatta, miként a többletmunkavégzés arányaként megállapított 25%-os mérték tényleges megalapozottságát sem.

[12] A megbízási díj havi mértékének meghatározása eredendően az alperes feladata lett volna, ennek hiányában azonban a perben arról az elsőfokú bíróságnak kellett döntenie a Hszt. 71. § (5) bekezdésében meghatározott, a rendvédelmi illetményalap 50-200%-os határértéke között. Jelen esetben a felperes a rendvédelmi illetményalap 100%-áig terjedő megbízási díjra tartott igényt, az elsőfokú bíróság pedig kellően indokolt döntést hozott arról, hogy miért fogadta el a felperes által megjelölt mértékű megbízási díjat. A mérlegelés megalapozottsága erre irányuló eljárási jogszabálysértés hiányában ugyancsak nem képezhetette a másodfokú vizsgálat tárgyát, felülmérlegelési jogköre a másodfokú bíróságnak - okszerűtlen mérlegelés hiányában - egyébként sincs. A fellebbezés indokolatlanul, a joggyakorlattal ellentétesen kérte számon az ügyben nem alkalmazható, a megbízási díj jogintézményével kapcsolatban semmilyen rendelkezést nem tartalmazó, azzal összefüggésben nem álló, 2023. február 1-jétől hatályos Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának megfelelő tartalmat is. Ha a hivatásos állomány szolgálati jogviszonyban álló tagja tartósan a beosztásához nem tartozó feladatot lát el, többletdíjazásra jogosult, amelynek mértékét a Hszt. 71. § (5) bekezdésében foglalt korlátozásokon belül lehet megállapítani.

[13] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[14] A pervesztes alperes a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja, 3. § (5) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez igazodó és a jogi

képviselő által kifejtett érdemi munkával arányosan felszámított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[15] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illetéket (114.404 forint) a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[16] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[17] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2025. április 30.

dr. Németh Andrea s.k.	dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.	dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró